
องค์ความรู้ด้านการผลิตผลงานวิชาการ:
การเขียนบทความทางวิชาการและการผลิตผลงานวิชาการด้านดนตรี

โดย คณะกรรมการจัดการความรู้ วิทยาลัยดุริยางคศิลป์

มหาวิทยาลัยพายัพ

ปีการศึกษา 2563

คำนำ

เอกสารองค์ความรู้ด้านการผลิตผลงานวิจัยและผลงานวิชาการ เรื่อง การเขียนบทความทางวิชาการ และการผลิตผลงานวิชาการด้านดนตรี จัดทำขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเผยแพร่องค์ความรู้เกี่ยวกับการทำผลงานวิชาการในหัวข้อด้านดนตรี โดยเฉพาะให้แก่คณาจารย์ที่วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ จากผู้ที่มีความเชี่ยวชาญและ ผู้ที่มีประสบการณ์ในการทำผลงานวิชาการด้านดนตรีและยังได้ใช้ผลงานเหล่านี้เพื่อขอตำแหน่งวิชาการและ เพื่อเป็นไปตามเกณฑ์ของผู้รับผิดชอบหลักสูตร รายละเอียดของเนื้อหาประกอบด้วย บทนำ แร่งบัณฑิตใจ/ สถานการณ์ ปัญหา แผนการจัดการความรู้ คณะกรรมการดำเนินการ การถอดบทเรียนและสังเคราะห์ความรู้ ในเรื่อง การเขียนบทความทางวิชาการและการผลิตผลงานวิชาการด้านดนตรี

ผู้จัดทำหวังเป็นอย่างยิ่งว่าเอกสารองค์ความรู้ด้านการผลิตผลงานวิชาการและการทำวิจัยฉบับนี้ จะเป็นประโยชน์และเป็นแนวทางให้กับผู้อ่าน ในการประยุกต์องค์ความรู้ ซึ่งจะนำไปใช้ในการผลิตผลงาน วิชาการให้แก่คณาจารย์ของวิทยาลัยดุริยางคศิลป์ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

คณะกรรมการการจัดการความรู้ วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยพายัพ

เมษายน 2564

สรุปองค์ความรู้ที่ได้

การผลิตผลงานวิชาการเป็นหนึ่งในภาระกิจหลักของอาจารย์มหาวิทยาลัย เพราะเป็นการแสดงถึงกระบวนการค้นคว้า การคิด การเขียน และการเผยแพร่ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อทั้งตัวอาจารย์ นักศึกษาและสถาบัน

บทความวิชาการ ถือเป็นงานวิชาการประเภทหนึ่งที่มีความนิยมในการทำงานวิชาการ ซึ่งการเขียนต้องมีการกำหนดประเด็นที่ต้องการอธิบายหรือวิเคราะห์อย่างชัดเจนตามหลักวิชาการ จนสามารถสรุปผลการวิเคราะห์ในประเด็นนั้น อาจเป็นการนำความรู้จากแหล่งต่างๆ มาประมวลร้อยเรียงเพื่อวิเคราะห์อย่างเป็นระบบ และ/หรือมาจากประเด็นที่อาจารย์มีความสนใจเป็นพิเศษ มีความเชี่ยวชาญในเชิงลึก มีประสบการณ์กับเรื่องนั้นจนสามารถนำมาวิเคราะห์ เรียบเรียง สรุปเนื้อหาในรูปแบบเชิงวิชาการได้

ประเด็นที่ได้พูดถึงในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้เรื่องการเขียนบทความวิชาการนั้นอาจเริ่มต้นหัวข้อที่ใกล้ตัวและเป็นสิ่งที่อาจารย์มีความสนใจ และหมั่นจดประเด็นต่างๆ เก็บไว้ในคลังความรู้ของตนเอง เมื่อจะเริ่มลงมือเขียนนั้นต้องอาศัยการทบทวนวรรณกรรมให้มาก โดยอาจจะมาจากหนังสือ ตำรา งานวิจัย หรือบทความที่เกี่ยวข้อง การสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้ในเรื่องนั้นๆ และการเก็บข้อมูลเพิ่มเติมเพื่อมาสนับสนุนข้อมูลของตนเอง โดยต้องมีการอ้างอิงข้อมูลจากแหล่งที่เชื่อถือได้ หากอาจารย์มีความรู้เนื้อหาที่มาก สามารถแยกบทความออกเป็นหลายบทความได้ ซึ่งจะแสดงให้เห็นได้ชัดเจนว่าอาจารย์เป็นผู้ที่มีความเชี่ยวชาญในศาสตร์ด้านนั้นอย่างลึกซึ้ง อาจารย์ควรเก็บข้อมูลอย่างเป็นระบบและควรอยู่ในรูปแบบของไฟล์ที่ง่ายต่อการนำเสนอ บรรณาธิการเพื่อตีพิมพ์

ด้านการเขียนควรเขียนโดยเริ่มจากเรื่องที่เป็นพื้นฐานหรือปูพื้นฐานความรู้ให้กับผู้อ่านก่อน เพราะบางครั้งผู้อ่านอาจจะไม่เข้าใจเรื่องนั้นตั้งแต่ต้น โดยการเขียนต้องคำนึงถึงหลักเกณฑ์ต่างๆตามที่วารสารนั้นๆ กำหนด เช่น ความยาวของบทความ รูปแบบ และขนาดของตัวอักษร การตั้งค่าน้ำกระดาษ เป็นต้น การเขียนต้องมีการย่อและรวบรวมความรู้ สรุปให้สั้นและได้ใจความ แต่อย่ารวบรัดเกินไป ต้องเน้นประเด็นสำคัญให้ผู้อ่านเข้าใจด้วย

อาจารย์และนักวิจัยควรมีความรู้เรื่องจริยธรรมการวิจัยในคน เนื่องจากหัวข้อที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยทางคนตานั้น ส่วนใหญ่ต้องใช้มนุษย์ในการสืบหาข้อมูล อาจารย์จึงมีความจำเป็นต้องมีความรู้ด้านจริยธรรม โดยสามารถเรียนรู้ได้แบบออนไลน์ สอบวัดผลในระบบและยังสามารถพิมพ์ใบประกาศนียบัตรเองได้ จึงสนับสนุนให้อาจารย์ทุกท่านเข้าอบรมการจริยธรรมการวิจัยในคนแบบออนไลน์

สารบัญ

	หน้า
คำนำ	ข
สรุปองค์ความรู้ที่ได้	ค
สารบัญ	ง
1. บทนำ	1
2. แรงแค้นดาลใจ/สถานการณ์ปัญหา	3
3. แผนการจัดการความรู้	4
4. คณะกรรมการดำเนินการ	8
5. การถอดบทเรียนและสังเคราะห์ความรู้	9
- ประเด็นที่ 1 : ประเภทของบทความวิชาการ	9
- ประเด็นที่ 2 : หลักและแนวทางการเขียนบทความ	9
- ประเด็นที่ 3 : วิธีการเก็บข้อมูล	11
- ประเด็นที่ 4 : จริยธรรมการวิจัยในคน	11
6. ภาคผนวก	15
- รูปภาพประกอบ	15

บทนำ

วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ พัฒนามาจากแผนกดนตรีคริสตจักรวิทยาลัยพระคริสตธรรม ในระยะแรก มีฐานะเป็นสาขาวิชา สังกัดคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยพายัพ เปิดสอนมาตั้งแต่ปี พ.ศ.2517 การจัดการเรียนการสอนมุ่งเน้นให้นักศึกษามีความรู้ทางวิชาการดนตรีสากลแบบรอบด้าน เพื่อให้สามารถทำงานด้านดนตรีได้อย่างหลากหลาย ต่อมาในปี พ.ศ. 2549 ได้เปิดสอนในระดับปริญญาโทเพิ่มขึ้นอีกหลักสูตร จากการขยายงานด้านการเรียนการสอนและการบริการวิชาการ ในปี พ.ศ. 2551 ภาควิชาดุริยางคศิลป์จึงได้รับการปรับสถานภาพเป็นวิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยพายัพ

วิทยาลัยดุริยางคศิลป์มีกิจกรรมบริการวิชาการทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัยอย่างกว้างขวาง คณาจารย์ได้รับเชิญเป็นวิทยากร กรรมการตัดสินในกิจกรรมบริการวิชาการต่างๆ และเข้าร่วมกิจกรรมการจัดแสดงดนตรีให้แก่องค์กร หน่วยงานต่างๆ นอกจากนี้ วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ยังมีแหล่งบริการวิชาการด้านดนตรีที่หลากหลาย

นอกจากนี้ คณาจารย์และนักศึกษาของวิทยาลัยดุริยางคศิลป์ยังมีบทบาทสำคัญในแสดงของวงดนตรีที่สำคัญของจังหวัดเชียงใหม่อีกหลายๆ วง

วัตถุประสงค์ของวิทยาลัยดุริยางคศิลป์ คือ

1. เพื่อผลิตบุคลากรทางด้านดนตรีให้มีความรู้ความสามารถที่มีคุณภาพมาตรฐาน และเป็นผู้มีคุณธรรม จริยธรรมในการรับใช้สังคม
2. เป็นแหล่งค้นคว้าวิจัยเพื่อพัฒนา และยกระดับมาตรฐานวิชาการดนตรีให้สูงขึ้น
3. เป็นแหล่งเผยแพร่ และให้บริการวิชาการทางดนตรี
4. เป็นแหล่งสนับสนุนส่งเสริม และสืบสานศิลปวัฒนธรรมการดนตรี
5. มีการบริหารจัดการ ให้มีการบริหารด้านวิชาการควบคู่กับการบริหารเชิงธุรกิจ เพื่อนำมาใช้ในการศึกษา จากประสบการณ์ทำงานจริง

ในปีการศึกษา 2563 วิทยาลัยดุริยางคศิลป์มีการเรียนการสอน 2 หลักสูตร คือ ดุริยางคศาสตรบัณฑิต และดุริยางคศาสตรมหาบัณฑิต มีอาจารย์ประจำ จำนวน 15 คน อาจารย์พิเศษ 9 คน เจ้าหน้าที่ 4 คน และนักศึกษาจำนวน 64 คน

เพื่อให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยตามยุทธศาสตร์ที่ 1 พัฒนาหลักสูตรและนวัตกรรมการเรียนการสอนให้มีความเป็นเลิศทางวิชาการและวิชาชีพ กลยุทธ์ที่ 1.2.2 ส่งเสริมและพัฒนาให้อาจารย์มีทักษะการใช้นวัตกรรมในการสอน ตัวชี้วัดที่ 6 ร้อยละของอาจารย์ที่ใช้นวัตกรรมในการสอน วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ตระหนักถึงความสำคัญของการจัดการความรู้เนื่องจากเป็นเครื่องมือในการจัดระบบองค์ความรู้ที่มีอยู่ในตัวบุคคลที่เกิดจากประสบการณ์หรือความเชี่ยวชาญเฉพาะบุคคล และความรู้ที่จำเป็นในการปฏิบัติงานมาบันทึกในรูปแบบของเอกสาร เพื่อให้ทุกคนสามารถเข้าถึงองค์ความรู้ได้ และพัฒนาไปสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้ โดยในปีการศึกษา 2563 นี้ วิทยาลัยได้รับการสนับสนุนจากสำนักนโยบายและแผน ฝ่ายงาน

จัดการความรู้ ได้เสริมความรู้ด้านวิธีการดำเนินงาน การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้านการจัดการความรู้ของแต่ละ
คณะซึ่งแต่ละคณะมีการจัดหัวข้อที่แตกต่างกันและยังได้แลกเปลี่ยนแนวความคิดเห็นจากตัวแทนของแต่ละ
คณะเพื่อให้แต่ละคณะได้นำไปปฏิบัติใช้ให้เหมาะสมกับคณะของตนเองเพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่แต่ละ
คณะได้วางไว้ ตามหัวข้อความรู้ที่ระบุไว้ตั้งแต่ต้น

แรงบันดาลใจ/สถานการณ์ปัญหา

วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ได้ระบุหัวข้อองค์ความรู้ด้านการทำวิจัย : การเขียนบทความทางวิชาการและการผลิตผลงานวิชาการด้านดนตรี มาจากคณะกรรมการบริหารวิทยาลัยได้ร่วมกันประชุมกับคณาจารย์วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ทั้งหมด เพื่อร่วมกันเลือกองค์ความรู้จากอาจารย์ที่มีความรู้ด้านการทำวิจัย ซึ่งได้แก่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์นรเศรษฐ์ อุดการ เพื่อให้เป็นประธาน เนื่องจากอาจารย์ได้รับตำแหน่งทางวิชาการจากการทำผลงานสร้างสรรค์ทางดนตรีและการเขียนบทความทางวิชาการ ทำให้สามารถเล่าและแบ่งปันประสบการณ์การทำผลงานทางวิชาการในแนวทางของดนตรี และแนะนำวิธีการต่างๆที่น่าสนใจ เพื่อให้อาจารย์ท่านอื่น ๆ ที่สนใจในการเขียนบทความทางวิชาการได้ศึกษาเพิ่มเติม ถึงแม้ว่าจากการจัดการความรู้ที่ได้ทำมาตลอด 5 ปี ที่มีเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับการทำผลงานวิชาการ ทำให้อาจารย์ประจำวิทยาลัยมีผลงานบทความวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์เพิ่มมากขึ้นจำนวน 5 ท่าน ดังนี้ อาจารย์ธวัช อัครเดชาฤทธิ์ อาจารย์หทัยา เอ็ฟเนอร์ อาจารย์ธัญลักษณ์ ภูริยะพันธ์ อาจารย์อัฉรรา อุ๋นใจ คณาจารย์ยังมีความเห็นว่าการจัดกิจกรรมด้านการจัดการความรู้ในหัวข้อเดิมเนื่องจากอาจารย์หลายท่านมีประสบการณ์ในการทำผลงานวิชาการแตกต่างกันออกไปทำให้สามารถแบ่งปันความรู้ที่น่าสนใจให้เพื่อนร่วมงานได้ และยังมีความก้าวหน้าใหม่ๆด้านการทำผลงานวิชาการได้แก่ เรื่องการจริยธรรมการวิจัยในคน และการอบรมการจริยธรรมการวิจัยในคนแบบออนไลน์ ซึ่งเป็นสิ่งที่อาจารย์และนักวิจัย โดยเฉพาะอาจารย์ที่เป็นที่ปรึกษาให้แก่ศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาควรจะทำความเข้าใจและเข้าอบรมเพื่อให้ได้รับประกาศนียบัตรเช่นกัน

จากการจัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ที่ได้จัดขึ้นในปีการศึกษา 2563 นี้ คณาจารย์ทุกท่านที่เข้าร่วมกิจกรรมนี้เห็นว่าสามารถนำไปใช้ในการทำผลงานทางวิชาการ เพื่อให้ตรงและบรรลุวัตถุประสงค์ของหัวข้อในการทำผลงานทางวิชาการของตัวเองได้มากที่สุด โดยมีอาจารย์ที่มีประสบการณ์ตรงมาช่วยให้คำแนะนำและปรับวิธีการและขั้นตอนในการทำผลงานทางวิชาการให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์และยังช่วยให้หลักสูตรสามารถเตรียมความพร้อมของอาจารย์เพื่อให้อาจารย์มีความสามารถเป็นผู้รับผิดชอบหลักสูตรได้ในอนาคตต่อไป

แผนการจัดการความรู้

แบบฟอร์มแผนการจัดการความรู้ (KM Action Plan)

แผนการจัดการความรู้ (KM Action Plan) : กระบวนการจัดการความรู้ (KM Process)								
ชื่อหน่วยงาน :วิทยาลัยดุริยศิลป์.								
ประเด็น KM: การเขียนบทความทางวิชาการและการผลิตผลงานวิชาการด้านดนตรี								
เป้าหมาย KM (Desired State) : คณาจารย์ได้ความรู้ความเข้าใจด้านการผลิตผลงานวิชาการด้านดนตรี								
การวัดผล : คณาจารย์ในคณะวิชาผลิตผลงานวิชาการได้อย่างน้อย 1 ชิ้น								
ลำดับ	กิจกรรม	วิธีการสู่ความสำเร็จ	ระยะเวลา	ตัวชี้วัด	เป้าหมาย	กลุ่มเป้าหมาย	ผู้รับผิดชอบ	สถานะ
1	การบ่งชี้ความรู้	- การประชุมคณะกรรมการบริหารเพื่อระดมความคิดในการคัดเลือกหัวข้อที่สำคัญในการจัดทำแผนการจัดการความรู้ซึ่งได้แก่ “การเขียนบทความทางวิชาการและการผลิตผลงานวิชาการด้านดนตรี”	ภาคการศึกษาที่ 2/2563	คณะกรรมการบริหารและคณาจารย์มีส่วนร่วมในการกำหนดประเด็นความรู้ที่สอดคล้องกับเป้าหมายที่กำหนด	อย่างน้อยร้อยละ 70	คณะกรรมการบริหารวิทยาลัยและอาจารย์ทั้งหมด	คณะกรรมการบริหารวิทยาลัยฯ	☐ ยังไม่ได้ดำเนินการ ☐ อยู่ระหว่างการดำเนินการ ☒ ดำเนินการแล้ว
2	การสร้างและแสวงหาความรู้	- ค้นหาผู้มีความรู้ด้านการทำผลงานวิชาการด้านดนตรีซึ่งคณะกรรมการบริหารได้เสนอ ผศ. นรเศรษฐ์ อุดากา ท่าน	27 มกราคม และ 3 กุมภาพันธ์ 2564 เวลา 10.30-12.00 น.	จัดกิจกรรมการจัดการความรู้โดยให้ ผศ. นรเศรษฐ์ อุดากา เป็นประธานกลุ่มและให้คณาจารย์ที่มี	อย่างน้อย 7 คน	อาจารย์ประจำวิทยาลัยดุริยศิลป์	คณะกรรมการจัดการความรู้	☐ ยังไม่ได้ดำเนินการ ☐ อยู่ระหว่างการดำเนินการ ☒ ดำเนินการแล้ว

แผนการจัดการความรู้ (KM Action Plan) : กระบวนการจัดการความรู้ (KM Process)								
ชื่อหน่วยงาน :วิทยาลัยดุริยศิลป์.								
ประเด็น KM: การเขียนบทความทางวิชาการและการผลิตผลงานวิชาการด้านดนตรี								
เป้าหมาย KM (Desired State) : คณาจารย์ได้ความรู้ความเข้าใจด้านการผลิตผลงานวิชาการด้านดนตรี								
การวัดผล : คณาจารย์ในคณะวิชาผลิตผลงานวิชาการได้อย่างน้อย 1 ชิ้น								
ลำดับ	กิจกรรม	วิธีการสู่ความสำเร็จ	ระยะเวลา	ตัวชี้วัด	เป้าหมาย	กลุ่มเป้าหมาย	ผู้รับผิดชอบ	สถานะ
		ได้ผ่านการทำผลงานทางวิชาการมาหลายประเภท		ความสนใจเข้าร่วมกิจกรรม				
3	การจัดความรู้ให้เป็นระบบ	เลขานุการของกลุ่มสรุปความรู้ตามประเด็นและจัดหมวดหมู่ความรู้จากกิจกรรม CoP	1-31 มีนาคม 2564	เอกสารสรุปความรู้ตามประเด็นความรู้	ได้เอกสารความรู้ครบถ้วนตามประเด็นที่กำหนด		อ. อัจฉรา อุ่นใจ	☐ ยังไม่ได้ดำเนินการ ☐ อยู่ระหว่างการดำเนินการ ☒ ดำเนินการแล้ว
4	การประมวลและกลั่นกรองความรู้	การประมวลและกลั่นกรองความรู้พิจารณาเนื้อหาความถูกต้องขององค์ความรู้โดยผู้เชี่ยวชาญและจัดทำเป็นเล่มความรู้	1-30 เมษายน 2564	รายงานสรุปความรู้	1 เล่ม		ผศ.นรเศรษฐ์ อุดการ และ อาจารย์ อัญญลักษณ์ ภูริยะพันธ์	☐ ยังไม่ได้ดำเนินการ ☐ อยู่ระหว่างการดำเนินการ ☒ ดำเนินการแล้ว
5	การเข้าถึงความรู้	การเข้าถึงความรู้นำองค์ความรู้ประชาสัมพันธ์ให้บุคลากรภายในคณะรับทราบ	1 -30 พฤษภาคม 2564	- มีการเผยแพร่องค์ความรู้บนฐานความรู้ของมหาวิทยาลัยแจ้งในที่ประชุมคณะ	ภายใน 1 สัปดาห์หลังจากได้เล่มความรู้ฉบับสมบูรณ์มีวาระแจ้งให้บุคลากร		คณะกรรมการบริหารวิทยาลัยฯ	☐ ยังไม่ได้ดำเนินการ ☐ อยู่ระหว่างการดำเนินการ

แผนการจัดการความรู้ (KM Action Plan) : กระบวนการจัดการความรู้ (KM Process)								
ชื่อหน่วยงาน :วิทยาลัยดุริยศิลป์.								
ประเด็น KM: การเขียนบทความทางวิชาการและการผลิตผลงานวิชาการด้านดนตรี								
เป้าหมาย KM (Desired State) : คณาจารย์ได้ความรู้ความเข้าใจด้านการผลิตผลงานวิชาการด้านดนตรี								
การวัดผล : คณาจารย์ในคณะวิชาผลิตผลงานวิชาการได้อย่างน้อย 1 ชิ้น								
ลำดับ	กิจกรรม	วิธีการสู่ความสำเร็จ	ระยะเวลา	ตัวชี้วัด	เป้าหมาย	กลุ่มเป้าหมาย	ผู้รับผิดชอบ	สถานะ
				เพื่อให้บุคลากรรับทราบ	ได้รับทราบถึงช่องทางในการเข้าถึงความรู้			✓ ดำเนินการแล้ว
6	การแบ่งปันแลกเปลี่ยนความรู้	<ul style="list-style-type: none"> - การแบ่งปันแลกเปลี่ยนความรู้ - จัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ภายในคณะวิชา 	พฤษภาคม 2564	<ul style="list-style-type: none"> - กิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ให้กับบุคลากรภายในคณะ โดยเป็นวาระหนึ่งในการประชุมคณาจารย์ โดยให้เลขานุการที่ประชุมร่วมกับประธานของแต่ละกลุ่มร่วมการบรรยายความรู้ที่ได้รับให้คณาจารย์ทุกท่านฟัง 	-คณาจารย์ได้รับความรู้จากการจัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ อย่างน้อย 1 ครั้ง	อย่างน้อย 1 ครั้ง	คณะกรรมการบริหารวิทยาลัยฯ	☐ ยังไม่ได้ดำเนินการ ☐ อยู่ระหว่างการดำเนินการ ☒ ดำเนินการแล้ว

แผนการจัดการความรู้ (KM Action Plan) : กระบวนการจัดการความรู้ (KM Process)								
ชื่อหน่วยงาน :วิทยาลัยดุริยศิลป์.								
ประเด็น KM: การเขียนบทความทางวิชาการและการผลิตผลงานวิชาการด้านดนตรี								
เป้าหมาย KM (Desired State) : คณาจารย์ได้ความรู้ความเข้าใจด้านการผลิตผลงานวิชาการด้านดนตรี								
การวัดผล : คณาจารย์ในคณะวิชาผลิตผลงานวิชาการได้อย่างน้อย 1 ชิ้น								
ลำดับ	กิจกรรม	วิธีการสู่ความสำเร็จ	ระยะเวลา	ตัวชี้วัด	เป้าหมาย	กลุ่มเป้าหมาย	ผู้รับผิดชอบ	สถานะ
7	การเรียนรู้	- การนำความรู้ด้านการผลิตผลงานทางวิชาการ มาใช้ในการทำบทความวิชาการ และ/หรือ งานวิจัย	1 ภาคการศึกษา	- อาจารย์ได้นำความรู้มาผลิตผลงานวิชาการ	จำนวน 1 ผลงาน	อาจารย์ทุกท่าน	คณะกรรมการบริหารวิทยาลัยฯ	☐ ยังไม่ได้ดำเนินการ ☐ อยู่ระหว่างดำเนินการ ☐ ดำเนินการ/ดำเนินการแล้ว
ผู้อนุมัติ : อ. ธวัช อัครเดชาฤทธิ์ (คณบดี)								

คณะกรรมการดำเนินการ

1. ผศ. นรเศรษฐ์ อุดาการ	ประธาน
2. อาจารย์รัชช อิศวเดชาฤทธิ	กรรมการ
3. อาจารย์ธัญลักษณ์ ภูริยะพันธ์	กรรมการ
4. อาจารย์หทัยา เฮ้ฟเนอร์	กรรมการ
5. อาจารย์เรมีย์ นามเทพ	กรรมการ
6. ผศ. ดร. ชัยพฤกษ์ เมฆรา	กรรมการ
7. อาจารย์อัจฉรา อุ๋นใจ	กรรมการและเลขานุการ

การถอดบทเรียนและสังเคราะห์ความรู้

- ประเด็นที่ 1: ประเภทของบทความวิชาการ

ผศ. ดร. ชัยพฤกษ์ เมฆราได้ให้ความรู้เรื่องประเภทของบทความวิชาการที่ถูกตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ โดยทั่วไปที่อาจารย์คุ้นเคยแบ่งออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่

1. บทความวิจัย คือ การนำเสนอบทความที่มาจากการวิจัยอย่างเป็นระบบ ส่วนใหญ่จะประกอบด้วย บทคัดย่อ บทนำ วัตถุประสงค์ของการวิจัย กรอบแนวคิด สมมติฐานของการวิจัย วิธีการดำเนินการวิจัย ผลการวิจัย สรุปผล อภิปรายผล ข้อเสนอแนะ และเอกสารอ้างอิง ทั้งนี้ บทความวิจัยจะต้องมาจากการที่ผู้เขียนได้ผลสรุปการวิจัยของตนเองแล้วนำมาเขียนเพื่อให้เป็นบทความเพื่อให้ได้รับการตีพิมพ์ลงในวารสารวิชาการ

2. บทความวิชาการ คือ บทความที่เขียนขึ้นในลักษณะวิเคราะห์ วิจัย มีการใช้แนวคิดหรือเสนอแนวคิดใหม่ ๆ จากพื้นฐานวิชาการที่ได้มาจากผลงานทางวิชาการของตนเองหรือของผู้อื่นหรือเป็นบทความทางวิชาการที่เขียนขึ้นเพื่อเป็นความรู้สำหรับผู้สนใจทั่วไป ประกอบด้วย บทคัดย่อ บทนำ เนื้อหา บทสรุป และเอกสารอ้างอิง

สรุปประเด็น

บทความที่อาจารย์สามารถเขียนได้จากประสบการณ์และความเชี่ยวชาญในศาสตร์ด้านดนตรีของอาจารย์แต่ละท่านมีความสนใจคือบทความทางวิชาการ ส่วนบทความวิจัยนั้นอาจจะมีขั้นตอนที่มากกว่านั้นคือ อาจารย์จะต้องมีผลงานวิจัยมาก่อนหน้านั้นและจึงนำผลงานวิจัยมาเขียนเป็นบทความวิจัย

- ประเด็นที่ 2 : หลักและแนวทางการเขียนบทความ

ผศ.นรเศรษฐ์ ได้ให้คำแนะนำสำหรับการเริ่มต้นการเขียนบทความวิชาการว่า ควรเริ่มต้นจากการจดบันทึกประเด็นความคิดที่ปรากฏขึ้นอย่างเป็นระบบ และควรเป็นเรื่องที่ตนเองมีความสนใจใคร่รู้ในเรื่องนั้นๆ ซึ่งในแต่ละประเด็นที่คิดขึ้นมานั้นไม่จำเป็นต้องทำให้สำเร็จภายในครั้งเดียว สามารถจัดทำเป็นระยะ หรือวางแผนบริหารจัดการการเขียนบทความด้วยตนเองตามความถนัด แต่การจัดเก็บอย่างเป็นระบบระเบียบจะทำให้ผู้เขียนสามารถนำประเด็นความคิดกลับมาเขียนพัฒนาต่อยอดได้สะดวกมากยิ่งขึ้น ซึ่งผศ.นรเศรษฐ์ ได้แสดงตัวอย่างชิ้นงานที่จัดเก็บไว้ รวมถึงแนะนำถึงประเด็นความคิดต่างๆ ที่ส่วนมากแล้ว ได้นำมาจากการเรียนการสอน และประเด็นที่สนใจส่วนตัว ซึ่งอาจารย์ทุกท่านสามารถจัดทำได้ โดยไม่จำเป็นต้องเป็นหัวข้อความคิดที่มีขอบเขตงานขนาดใหญ่ก็ได้ เน้นเริ่มจากเรื่องที่ใกล้ตัว เช่น ประเด็นจากการเรียนการสอนในรายวิชาที่อาจารย์เป็นผู้รับผิดชอบ หรือประเด็นที่อาจมีความเกี่ยวข้องกับกิจกรรมทางดนตรีต่างๆ ก็ได้เช่นเดียวกัน

นอกจากนี้ผู้เขียนบทความยังต้องมีจริยธรรมในการเขียนดังนี้

1. ผลงานต้องเป็นผลงานใหม่และไม่เคยตีพิมพ์ที่ไหนมาก่อน
2. ต้องไม่บิดเบือนข้อมูล หรือให้ข้อมูลที่เป็นเท็จ
3. หากมีการนำข้อมูลของผู้อื่นในงานเขียนของตนเองต้องอ้างอิงท้ายบทความ
4. เขียนให้ถูกต้องตามรูปแบบที่กำหนดในหลักเกณฑ์ในการเสนอบทความ
5. ชื่อที่ปรากฏในบทความต้องเป็นผู้มีส่วนในงานจริง

อาจารย์หัทธยา ได้ให้คำแนะนำว่าควรเขียนเนื้อหาที่ผู้เขียนมีความสามารถและเชี่ยวชาญ หรือทำเป็นประจำสม่ำเสมอ โดยผลงานของตนเองที่ได้รับการตีพิมพ์ไปแล้วในวารสารดนตรีและการแสดงนั้นเกิดขึ้นจากความคิดที่คิดว่าตนเองต้องเล่นเพลงนมัสการในโบสถ์ทุกวันอาทิตย์อยู่แล้ว และสังเกตว่าในโบสถ์แต่ละที่ก็มีนักดนตรีจำนวนไม่มาก จึงเกิดแนวคิดในการนำวิธีหรือแนวทางในการเล่นเพลงนมัสการมาเขียนเป็นบทความและหาข้อมูลหรืออ่านหนังสือวิชาการเพิ่มเติมและเรียบเรียงให้เข้าใจได้ง่ายเพื่อเป็นประโยชน์แก่ผู้อ่านที่มีความสนใจในการเล่นเพลงนมัสการว่ามีความแตกต่างกับการแสดงเพลงทั่วไปอย่างไร มีหลักการที่สำคัญอะไรที่ควรสังเกตและปฏิบัติหรือไม่ อย่างไรก็ตามเพื่อให้การบรรเลงเพลงนมัสการเป็นไปอย่างถูกต้องเหมาะสม

อาจารย์ธัญลักษณ์ ได้ให้คำแนะนำว่าก่อนการลงมือเขียนบทความควรศึกษาวิธีเขียนบทความวิชาการโดยการอ่านบทความตามวารสารต่างๆ ให้เข้าใจรูปแบบ วิธีการเขียน วิธีการใช้ภาษา และวิธีการใช้คำศัพท์ดนตรีที่เป็นภาษาต่างประเทศในบทความ วิธีการยกตัวอย่างที่เป็นลักษณะของโน้ตเพลง รูปภาพนั้นต้องทำให้เป็นมาตรฐานทางวิชาการ

ผศ. ดร. ชัยพฤกษ์เสริมว่าหากผู้เขียนมีความต้องการเป็นผู้เชี่ยวชาญในการเขียนด้านใดด้านหนึ่ง ควรจะมุ่งมั่นตั้งใจเขียนบทความเพียงเรื่องใดเรื่องหนึ่งเท่านั้น แล้วให้กระจายหัวข้อแยกย่อยออกไปในแต่ละด้านในการเขียนบทความอื่นๆ ต่อมา เพื่อให้ผู้เขียนฝึกเป็นผู้เชี่ยวชาญในศาสตร์ที่ตนเองมีความสนใจและตั้งใจจริงๆ และมีความรู้ลึก รู้จริงในศาสตร์นั้นๆ

สรุปประเด็น

การเริ่มเขียนบทความวิชาการเริ่มต้นมาจากเรื่องที่มีความสนใจและใกล้ตัวมากที่สุด โดยเมื่อเริ่มคิดประเด็นแล้วควรมีกระบวนการจัดเก็บประเด็นนั้นๆ ให้เป็นหมวดหมู่ และแยกเป็นประเด็นซึ่งอาจใช้เวลารวบรวมความคิดและประเด็นให้มากขึ้นเรื่อยๆ และเมื่ออาจารย์ต้องการเริ่มเขียนให้นำประเด็นนั้นมาประมวล วิเคราะห์ สรุป และแสดงทัศนะทางวิชาการ โดยควรมีแหล่งอ้างอิงประกอบการเขียนเพื่อให้สนับสนุนความคิดเห็นและการวิเคราะห์ของอาจารย์ว่ามีเหตุผลความเป็นมาอย่างไร นอกจากนี้อาจารย์ควรอ่านบทความทางวิชาการที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการให้มากเพื่อทำความเข้าใจเทคนิคการเขียนและเพื่อก้าวทันศาสตร์ต่างๆ ที่เปลี่ยนแปลงไป ในการเขียนบทความวิชาการนั้นผู้เขียนต้องมีจรรยาบรรณในการเขียนโดยต้องเป็นงานเขียนใหม่ ไม่มีการคัดลอกผลงานของผู้อื่น หาก

นำผลงานของผู้อื่นมาต้องมีการเขียนอ้างอิงเสมอ และต้องกำหนดรูปแบบการเขียนบทความตามหลักเกณฑ์ของวารสารนั้นๆกำหนด

- ประเด็นที่ 3 : วิธีการเก็บข้อมูล

ผศ.ดร.ชัยพฤกษ์ได้ขอความเห็นของอาจารย์ทุกท่านถึงวิธีการเก็บข้อมูลเพื่อเขียนบทความวิชาการว่าแต่ละท่านมีวิธีการเก็บข้อมูลต่างกัน อาจารย์เริ่มเก็บข้อมูลส่วนใหญ่ในโอแพดเนื่องจากพกติดตัวตลอดเวลาและยังนิยมให้โปรแกรมเขียนโน้ต เก็บโน้ตเพลง เอกสารการสอนต่างๆจะอยู่ในโอแพดทั้งหมด เพราะฉะนั้นในการเก็บข้อมูลเพื่อทำผลงานวิชาการจึงเก็บข้อมูลต่างๆไว้ในโอแพดด้วย ส่วนอาจารย์ทยา อาจารย์ธัญลักษณ์ และผศ.นรเศรษฐ์ เก็บข้อมูลต่างๆไว้ในคอมพิวเตอร์ส่วนตัว ส่วนมากเป็นไฟล์ word เพื่อง่ายต่อการแก้ไข ปรับเปลี่ยน

สรุปประเด็น

การเก็บข้อมูลในโอแพดนั้นอาจจะง่ายเนื่องจากเป็นเครื่องมือที่อาจารย์หลายท่านใช้ในการเรียนการสอนเนื่องจากมีโปรแกรมดนตรีต่างๆที่ใช้งานง่าย สะดวกและรวดเร็ว แต่สำหรับการเขียนผลงานวิชาการนั้นอาจารย์ควรเก็บข้อมูลไว้ในคอมพิวเตอร์ส่วนตัวเนื่องจากมีพื้นที่จัดเก็บข้อมูลที่มาก และหากต้องการแก้ไข ปรับเปลี่ยนข้อมูลและต้องรวบรวมเอกสารเพื่อนำส่งสำนักพิมพ์นั้น การจัดเก็บด้วยคอมพิวเตอร์จะทำให้เอกสารงานเขียนไม่ได้ถูกปรับเปลี่ยนรูปแบบไปมากนัก ซึ่งหากเก็บข้อมูลในโอแพดนั้นอาจทำให้อาจารย์ต้องเสียเวลาในการปรับเปลี่ยนรูปแบบ การจัดหน้ากระดาษ การจัดรูปภาพและโน้ตต่างๆใหม่อีกครั้งเมื่อถึงเวลาจัดส่งเอกสารในรูปแบบไฟล์

- ประเด็นที่ 4: จริยธรรมการวิจัยในคน

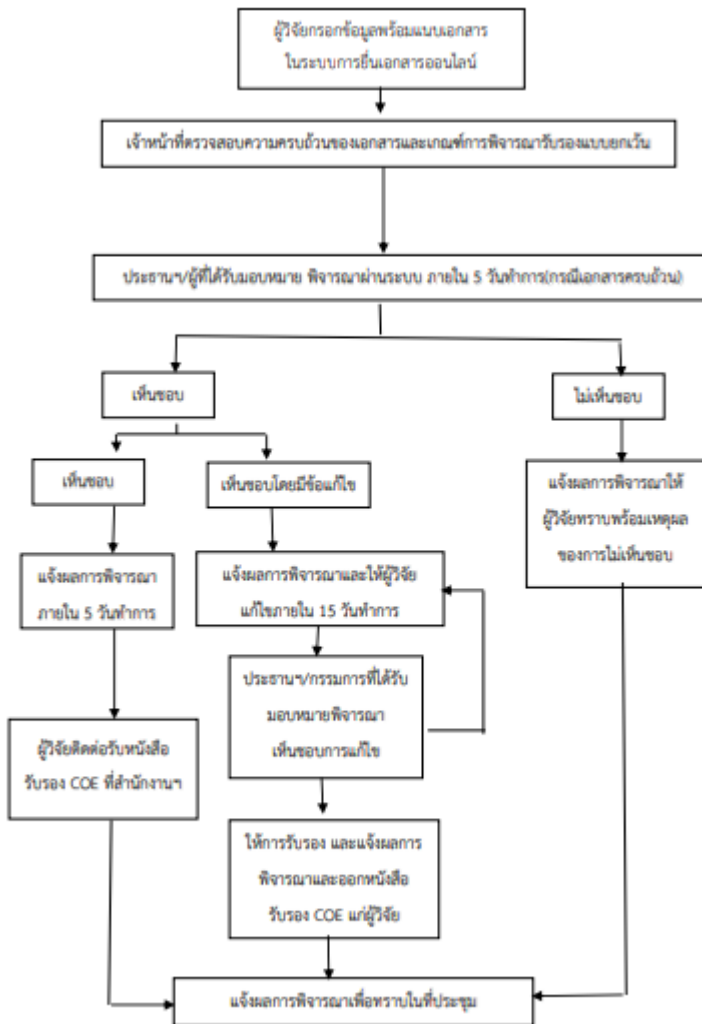
ผศ. ดร. ชัยพฤกษ์ได้แจ้งว่าหลักเกณฑ์ใหม่ที่สำคัญสำหรับอาจารย์ทุกท่านคือจริยธรรมการวิจัยในคนซึ่งเป็นเรื่องใหม่ที่อาจารย์ทุกท่านควรศึกษาเนื่องจากในการทำวิจัยที่มีความเกี่ยวข้องกับมนุษย์ไม่ว่าจะเป็นงานวิจัยของนักศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษา งานวิจัยของนักวิจัย/อาจารย์ที่มีความเกี่ยวข้องกับมนุษย์นั้นต้องมีการเสนอเรื่องให้ผ่านคณะกรรมการการจริยธรรมการวิจัยในคน มหาวิทยาลัยพายัพ

ปัจจุบันเป็นที่ยอมรับว่าการศึกษาวิจัยหรือการทดลองในคนทำให้เกิดความเจริญก้าวหน้าในศาสตร์ที่ทำการทดลองนั้นๆ อย่างไรก็ตามการศึกษาวิจัยด้านสังคมศาสตร์ พฤติกรรมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์ ที่เข้าใจว่ามีความเสี่ยงน้อยต่อร่างกายของอาสาสมัครในการวิจัยนั้น อาจก่อให้เกิดอันตราย ต่อจิตใจ สถานะทางสังคม ฐานะทางการเงิน และอันตรายทางกฎหมาย

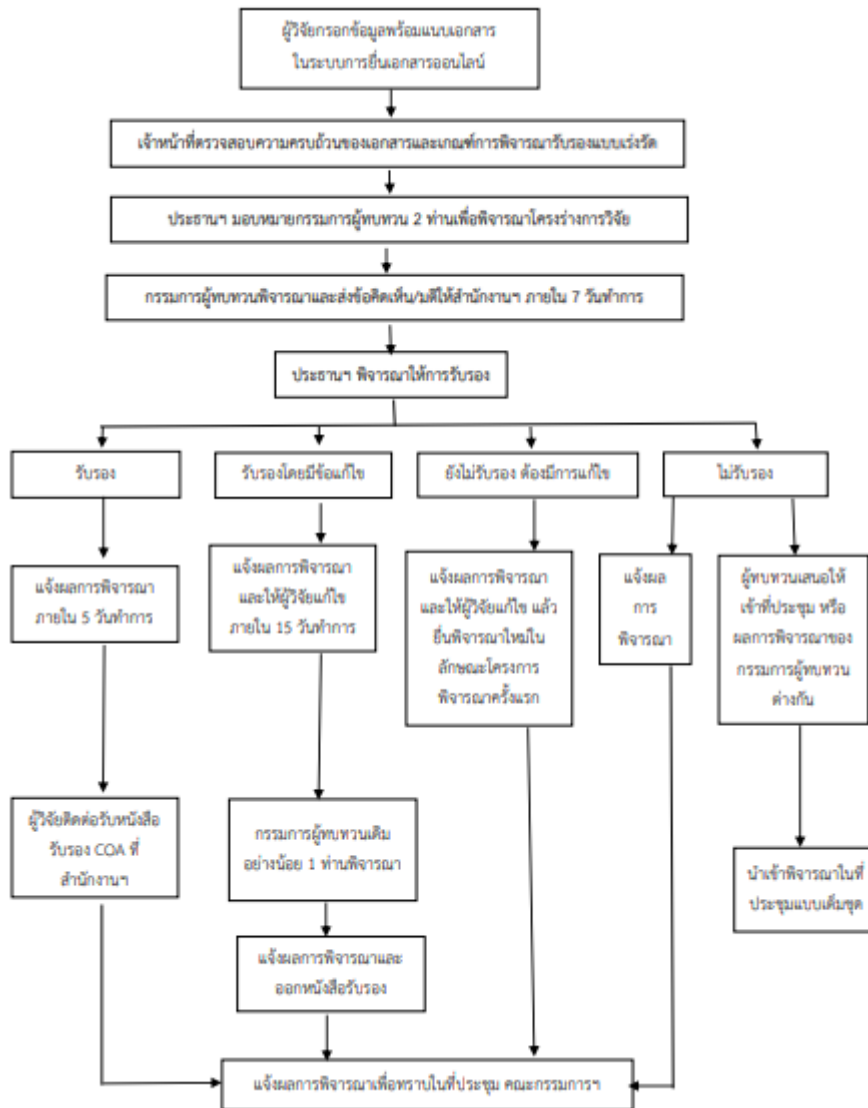
จึงทำให้เกิดแนวทางจริยธรรมการวิจัยและการทดลองในคน หลักจริยธรรมการทำวิจัยในคนทั่วไป หรือ Belmont Report ประกอบด้วยหลัก 3 ประการ ได้แก่ 1. หลักความเคารพในบุคคล (Respect for person) 2. หลักคุณประโยชน์ ไม่ก่ออันตราย (Beneficence) 3. หลักความยุติธรรม (Justice)

อ,ธัญลักษณ์ กล่าวถึงแนวทางในการยื่นโครงการวิจัยนั้น แบ่งประเภทของการพิจารณาเป็น 3 แนวทางโดยการวิจัยในแต่ละเรื่องนั้นมีหลักเกณฑ์พิจารณาองค์ประกอบที่ใช้มนุษย์ในการทำวิจัย โดยแบ่งออกเป็น 3 ลักษณะคือ

1. การพิจารณาโครงการวิจัยแบบยกเว้น คือ งานวิจัยด้านการศึกษา งานวิจัยซึ่งนำผลตรวจที่มีอยู่แล้วมาทำการวิเคราะห์ใหม่ในภาพรวมโดยไม่เชื่อมโยงถึงข้อมูลส่วนบุคคล เป็นต้น ยกเว้นงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับอาสาสมัครที่เป็นกลุ่มเปราะบาง

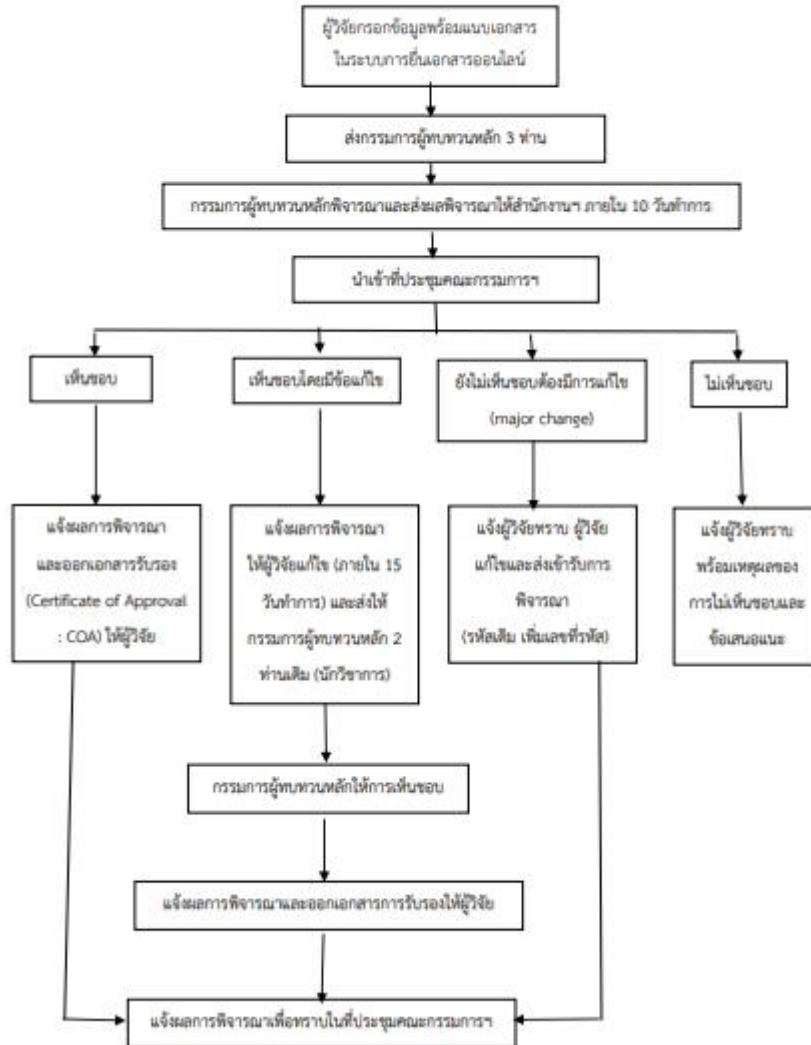

2. การพิจารณาโครงการวิจัยแบบเร่งรัด โครงการวิจัยที่มีลักษณะวิธีดำเนินการวิจัยมีความเสี่ยงน้อยต่ออาสาสมัคร หรือไม่เกิน“ความเสี่ยงน้อย (minimal risk)” คือมีความเสี่ยงไม่มากกว่าความเสี่ยงในชีวิตประจำวัน โดยประธานคณะกรรมการฯ มอบหมายให้มีกรรมการหลัก จำนวน 1 คน ทบทวนโครงการวิจัย ทั้งนี้ กรรมการฯ ที่ได้รับมอบหมายจะต้องไม่ได้เป็นผู้วิจัย ผู้วิจัยร่วม หรือที่ปรึกษา และไม่มีผลประโยชน์ทับซ้อนกับโครงการวิจัยนั้นๆ

3. การพิจารณาโครงการวิจัยแบบเต็มชุด

ขั้นตอนการพิจารณาโครงการวิจัยแบบเต็มชุด (Full-Board Review) : (PYU_REC 10)

ผศ. นรเศรษฐ์กล่าวถึงวิธีการอบรมการจริยธรรมการวิจัยในคนผ่านระบบออนไลน์ โดยให้เข้าเว็บไซต์สำนักวิจัยและบริการวิชาการของมหาวิทยาลัยพายัพ เข้าหัวข้อการจริยธรรมการวิจัยในคน แล้วเข้าลิงค์สำนักมาตรฐานการวิจัยในคน เพื่อทำแบบเรียนระบบ E-learning เหมาะสำหรับ บุคคลทั่วไป นักศึกษา นักวิจัย

สามารถเรียนรู้ผ่านระบบการเรียนรู้ของทางสำนักงานมาตรฐานการวิจัยในคนได้โดยไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายในการลงทะเบียน โดยจะมีการให้กรอกข้อมูลส่วนตัว มีแบบเรียนให้ศึกษาแล้วให้ทำแบบทดสอบแบบออนไลน์ สามารถทำกี่ครั้งก็ได้จนกว่าจะทำแบบทดสอบในระดับผ่านจึงสามารถพิมพ์ใบประกาศผ่านการอบรมด้วยตนเองได้

ภาคผนวก

รูปภาพประกอบ

